

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **V.** proti žalovanému **J. o zaplatenie 568 141,20 Sk zmenkovej pohľadávky**, ktorá sa vedie na Okresnom súde v Bratislave V. pod sp. zn. 2 Zm 930/05, o dovolaniach žalovaného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. augusta 2007, č. k. 6 Obo 168/07–132 a z 18. februára 2008 č. k. 6 Obo 17/2008–142, takto

r o z h o d o l :

Dovolania žalovaného **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Uznesením z 27. augusta 2007 č. k. 6 Obo 168/07–132 Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 28. mája 2006 (po oprave správne z 28. mája 2007) č. k. 1 Ncb 5/2007–129, ktorým rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Bratislava V. JUDr. Viera Ulacká nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania v uvedenej veci tohto súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky takto rozhodol s odôvodnením, že proti uzneseniu, ktorým rozhodoval nadriadený súd o námietke zaujatosti sudcu podľa § 16 ods. 1 O. s. p., nie je odvolanie prípustné, pretože námietka zaujatosti nie je opravným prostriedkom a rozhodnutie o nej nie je rozhodnutím súdu prvého stupňa.

Uznesením z 18. februára 2008 č. k. 6 Obo 17/2008–142 Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2007, č. k. 1 Ncb 5/2007–136. Uvedeným uznesením Krajský súd v Bratislave opravil svoje uznesenie z 28. mája 2007 č. k. 1 Ncb 5/2007–129 tak, že ako dátum jeho vynesenia má namiesto 28. mája 2006 má byť správne uvedený 28. máj 2007. Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie odmietol s odôvodnením, že proti uzneseniu

súdu, ktorým rozhodoval nadriadený súd o námietke zaujatosti sudcu podľa § 16 ods. 1 O. s. p., nie je odvolanie prípustné, preto nie je odvolanie prípustné ani proti uzneseniu, ktorým bolo uznesenie opravené.

Proti oboch uvedeným rozhodnutiam podal žalovaný dovolanie. Podanie, smerujúce proti uzneseniu č. k. 6 Obo 168/07–132, pôvodne označil za odvolanie a po poučení, že proti rozhodnutiu o odvolaní už ďalšie odvolanie nie je prípustné, listom z 5. februára 2009 oznámil, že sa jeho podanie má považovať za dovolanie. V oboch dovolaniach sa zaoberá bezdôvodnosťou žaloby a vecnou nesprávnosťou rozhodnutia vo veci samej. Súdom vytýka celkove nesprávny postup v konaní, ktorý považuje za diskriminačný a nesprávnosť rozhodnutí krajského súdu i najvyššieho súdu, ktorý jeho odvolania odmietol, hoci mal právo proti nesprávnym rozhodnutiam krajského súdu podať odvolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolania podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), skúmal najskôr, či sa nimi napadá rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Podľa § 239 O. s. p. (v znení účinnom v čase podania dovolaní) platí, že ak bolo napadnuté uznesenie, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O. s. p.) alebo uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak

b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak

c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o odmietnutí odvolania, ktoré žalobca napadá dovolaním, nie sú v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. uvedené. Proti každému rozhodnutiu súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov vymenovaných v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Okrem iných prípustnosť dovolania zakladá aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/). Odňatím možnosti konať, sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup odnímajúci účastníkovi možnosť konať pred súdom ide tiež vtedy, ak bolo odmietnuté odvolanie, hoci pre tento postup neboli splnené podmienky. Dovolateľ v dovolaniach neuvádza, z ktorého zákonného ustanovenia vyvodzuje prípustnosť dovolania. Z obsahu dovolaní vyplýva, že za nesprávne považuje odmietnutie odvolaní, ktoré podal proti rozhodnutiam Krajského súdu v Bratislave. V prejednávaných veciach dovolací súd nesprávny postup odvolacieho súdu nezistil.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa môže účastník podať odvolanie (§ 201 O. s. p). O odvolaní súdy rozhodujú v odvolacom konaní. Odvolacie konanie je opravné konanie, v ktorom rozhoduje vyšší súd v inštančnom postupe o opravnom prostriedku - odvolaní proti rozhodnutiu súdu nižšieho stupňa.

Rozhodnutie, ktorým súd rozhoduje o vylúčení sudcov, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu. Predovšetkým nie je výsledkom preskúmania rozhodnutia súdu prvého stupňa v opravnom konaní. Podľa § 16 ods. 1 O. s. p. o vylúčení sudcu nerozhoduje odvolací súd, ale súd nadriadený. Nič na tom nemení, že najčastejšie je to súd, ktorý je zároveň súdom odvolacím. Nadriadenosť súdu rozhodujúceho o vylúčení sudcov vo vzťahu k súdu prvého stupňa vyjadruje len jeho postavenie v organizačných vzťahoch, nie vo vzťahoch procesných.

Krajský súd v Bratislave uzneseniu z 28. mája 2006 (po oprave správne z 28. mája 2007) č. k. 1 Ncb 5/2007–129 rozhodoval o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudkyne súdu prvého stupňa z rozhodovania vo veci vedenej na Okresnom súde v Bratislave V. Jeho rozhodnutie nie je rozhodnutím vydaným v odvolacom konaní. Nie je však ani rozhodnutím súdu prvého stupňa, keďže nie je rozhodnutím súdu, ktorý rozhoduje vo veci samej v prvej inštancii. Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu odvolanie nie je prípustné a Najvyšší súd Slovenskej

republiky správne odvolanie odmietol, ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Obdobný charakter má aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2007 č. k. 1 Ncb 5/2007–136. Krajský súd nim opravil pôvodné uznesenie, ktorým rozhodol o nevyhlúčení sudkyne súdu prvého stupňa. Opravné uznesenie vydané podľa § 164 O. s. p. tvorí s rozhodnutím, ktoré sa nim opravuje jeden celok. Vydáva ho súd, ktorý vydal opravované rozhodnutie a má pritom rovnaké postavenie. Ak sa opravuje rozhodnutie vydané podľa § 16 ods. 1 O. s. p., je aj opravné uznesenie rozhodnutím o vylúčení, resp. nevyhlúčení sudcu a rovnako proti nemu nie je prípustné odvolanie. Najvyšší súd Slovenskej republiky správne aj v tomto prípade odvolanie odmietol, ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Odmietnutie odvolaní v oboch prípadoch bolo v súlade s procesným predpisom a nemožno ho považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Nebola preto splnená podmienka, ktorá by zakladala prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Keďže dovolací súd nezistil ani iné skutočnosti, ktoré by zakladali prípustnosť dovolaní podľa niektorého z ďalších dôvodov uvedených v § 237 O. s. p., dovolania podľa § 218 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 243b ods. 4 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

Napriek tomu, že dovolací súd dovolania odmietol ako neprípustné bez skúmania ich vecnej správnosti, považuje za vhodné poznamenať, že v uznesení č. k. 1 Ncb 5/2007–129 je uvedený dátum jeho vydania celkom zjavnou nesprávnosťou. Opravovaným uznesením krajský súd rozhodoval o návrhu žalobcu na vylúčenie sudkyne, ktorý je datovaný 30. apríla 2007 a súdu bol doručený 2. mája 2007. Krajský súd v Bratislave preto o návrhu nemohol rozhodovať v roku 2006, ako je v uznesení nesprávne uvedené.

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní zastúpený advokátom, ako to vyžaduje § 241 ods. 1 O. s. p. Obe dovolania boli zjavne neprípustné a dovolateľ v dovolacom konaní nemohol mať úspech. Zrejmu bezúspešnosť dovolaní by nebolo možné napraviť, ani keby bol dovolateľ kvalifikovane v dovolacom konaní zastúpený (okrem spät'vzatia dovolania). Dovolací súd preto o dovolaniach rozhodol napriek tomu, že dovolateľ advokátom zastúpený nebol.

Dovolaateľ k podaniu z 29. júla 2009 (č. l. 154) pripojil doklady, ktorými pravdepodobne mieni dokumentovať svoje majetkové pomery. Podanie je podľa obsahu zrejme žiadosťou (novou) o oslobodenie od súdnych poplatkoch a najmä s ňou spojenou žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov pre ďalšie konanie, o ktorom bude musieť súd prvého stupňa rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. augusta 2009

JUDr. Peter Dukes, v. r.
predseda senátu